

Ældste Richard G. Scott
De Tolv Apostles Kvorum

jorden var sammenføjet i en storslået lovprisnings- og taknemlighedssalme til den almægtige Gud. Tårer kunne ikke holdes tilbage.

På en snarlig dag kan de trofaste i denne »evige stad« modtage ordinancer, der er evige af natur, i et helligt Guds hus.

Jeg udtrykker min evige taknemlighed til min himmelske Fader for templet, der nu bliver bygget i Rom, og for alle vore templer, uanset hvor de er. De står hver især som et fyrtårn for verden, et udtryk for vores vidnesbyrd om, at Gud vor evige Fader lever, at han ønsker at velsigne os og virkelig at velsigne sine sønner og døtre i alle generationer. Hvert af vore templer er et udtryk for vores vidnesbyrd om, at livet på den anden side af graven er lige så virkeligt og sikkert som vores liv her på jorden. Det vidner jeg om.

Mine elskede brødre og søstre, lad os yde ethvert offer, der er nødvendigt for at besøge templet og for at have templets ånd i vores hjerte og i vores hjem. Lad os følge i vor Herre og Frelsers fodspor, han, som bragte det ultimative offer for os, så vi kan opnå evigt liv og ophøjelse i vor himmelske Faders rige. Dette er min oprigtige bøn, som jeg beder om i vor Frelsers og Herren Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Joseph F. Smith, i Conference Report, okt. 1902, s. 3.
2. Se Vilson Felipe Santiago og Linda Ritchie Archibald, »From Amazon Basin to Temple«, *Church News*, 13. mar. 1993, s. 6.
3. Se C. Jay Larson, »Temple Moments: Impossible Desire«, *Church News*, 16. mar. 1996, s. 16.
4. Heber C. Kimball, i Orson F. Whitney, *Life of Heber C. Kimball*, 1945, s. 67.
5. *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph F. Smith*, 1998, s. 246-247.
6. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, red. Edward L. Kimball, 1982, s. 301.
7. Janice Kapp Perry, »Jeg elsker Herrens tempel«, *Børnenes sangbog*, s. 99.

Velsignelserne ved evigt ægteskab

Tempelbesegling giver større mening efterhånden, som livet skrider frem. Det vil hjælpe jer til at komme tættere på hinanden og finde større glæde og tilfredshed i jordelivet.

Det smukke budskab som dette storslåede kor beskriver, tror jeg, er livsmønstret for mange af os: »Jeg prøver at bli' som Jesus.«

Den 16. juli 1953 knælede min elskede Jeanene og jeg ned som et ungt par ved et alter i templet i Manti i Utah. Præsident Lewis R. Anderson beseglede os og erklærede os for ægtemand og hustru, viet for tid og al evighed. Jeg kan ikke i ord beskrive den fred og sindsro, der kom fra den forvisning om, at når jeg fortsat lever værdigt, vil jeg være i stand til at være sammen med min elskede Jeanene og vore børn for evigt på grund af den hellige ordinance, der blev udført med den rette præstedømmemyndighed i Herrens hus.

Vore syv børn er bundet til os ved templets hellige ordinancer. Min dyrebare hustru, Jeanene, og to af vore børn befinder sig på den anden side af sløret. De er en kraftig motivation for alle tilbageblevne medlemmer af vores familie til at leve således, at vi sammen vil modtage alle de evige velsignelser, vi bliver lovet i templet.

To af de vigtige søljer, der støtter vor himmelske Faders plan for lykke, er ægteskabet og familien. Deres ophøjede vigtighed er understreget af Satans utrættelige forsøg på at splitte familien og underminere vigtigheden af tempelordinancerne, som binder familien sammen i al evighed. Tempelbesegling giver større mening efterhånden, som livet skrider frem. Det vil hjælpe jer til at komme tættere på hinanden og finde større glæde og tilfredshed i jordelivet.

Jeg lærte engang en vigtig lektie af min hustru. Jeg rejste meget i min profession. Jeg havde været væk i næsten to uger og kom hjem en lørdag formiddag. Jeg havde fire timer, før jeg skulle til et andet møde. Jeg lagde mærke til, at vores lille vaskemaskine var gået i stykker, og min hustru vaskede tøj i hånden. Jeg begyndte at lave maskinen.

Jeanene kom så og sagde: »Rich, hvad er det, du gør?«

Jeg sagde: »Jeg reparerer vaskemaskinen, så du ikke behøver at vaske i hånden.«

Hun sagde: »Nej, gå ud og leg med børnene.«

Jeg sagde: »Jeg kan altid lege med dem. Jeg vil gerne hjælpe dig.«

Så sagde hun: »Richard, vær sød at gå ud og leg med børnene.«

Da hun talte til mig med en bydende stemme, adlød jeg.

Jeg havde en fantastisk tid med vore børn. Vi løb efter hinanden og rullede rundt i efterårets blade. Senere gik jeg til mit møde. Jeg ville sikkert have glemt den oplevelse, hvis det ikke var for den lektie, som hun ønskede, jeg skulle lære.

Næste morgen omkring kl. 4 vågnede jeg, da jeg mærkede to små arme omkring min hals, et kys på kinden og ord, der blev hvisket mig i øret, som jeg aldrig vil glemme: »Far, jeg elsker dig. Du er min allerbedste ven.«

Hvis du har haft den slags oplevelser i din familie, så oplever du af en af livets største glæder.

Er du en ung mand i en passende alder og ugift, så spild ikke tiden på håbløse ting. Kom videre med livet og fokuser på at blive gift. Driv ikke blot med strømmen i denne del af livet. Unge mænd, tjen værdigt på mission. Og gør det så til første prioritet at finde en værdig, evig ledsager. Når du opdager, at du bliver meget interesseret i en ung kvinde, så vis hende, at du er en enestående person, som hun kunne være interesseret i at lære bedre at kende. Tag hende med til steder, der er noget værd. Vis lidt opfindsomhed. Hvis du ønsker en vidunderlig hustru, så må du få hende til at se dig som en vidunderlig mand og en mulig ægtefælle.

Hvis du har fundet én, kan du have et helt usædvanlig godt bejlende venskab og derefter et usædvanligt godt ægteskab og være meget, meget lykkelig for evigt ved at holde dig inden for de grænser for værdighed, som Herren har fastsat.

Dersom du er gift, er du så tro mod din ægtefælle mentalt såvel som fysisk? Er du tro mod dine ægteskabspagter ved aldrig at føre en samtale med en anden person, som du ikke ønsker, at din ægtefælle overhører? Er du venlig over for og støtter din ægtefælle og børn?

Broder, leder du din familie i aktiviteter som studium af skriften, familie-bøn og familieaften eller udfylder din hustru det hul, som din manglende opmærksomhed efterlader i hjemmet? Fortæller du ofte din hustru, hvor

meget du elsker hende? Det vil gøre hende glad. Når jeg har sagt det, har jeg hørt mænd fortælle mig: »Åh, det ved hun godt.« Man er nødt til at sige det til hende. En kvinde vokser og føler sig meget velsignet ved denne bekræftelse. Udtryk taknemlighed for det, din ægtefælle gør for dig. Giv ofte udtryk for kærlighed og taknemlighed. Det gør livet langt rigere, mere behageligt og betydningsfuldt. Hold ikke disse naturlige udtryk for kærlighed tilbage. Og det virker meget bedre, hvis du holder om hende, når du fortæller hende det.

Min hustru lærte mig vigtigheden af at give udtryk for min kærlighed. I begyndelsen af vores ægteskab åbnede jeg ofte mine skrifter for at give et budskab ved et møde, og fandt en kærlig og støttende note, Jeanene havde listet ind mellem siderne. Nogle gange var de så bevægende, at jeg knap nok kunne tale. Disse dyrebare noter fra en kærlig hustru var og er en uvurderlig skat af trøst og inspiration.

Jeg begyndte at gøre det samme for hende og forstod ikke, hvor meget det betød for hende. Jeg husker et år, hvor midlerne ikke rakte til en gave på Valentinsdag, så jeg besluttede mig for at male et billede i vandfarver på køleskabet. Jeg gjorde mit bedste, men begik en fejl. Det var emaljema-ling og ikke vandfarve. Hun lod mig aldrig prøve at fjerne den permanente maling fra køleskabet.

Jeg husker en dag, hvor jeg tog nogle af de små runde papirstykker, man får, når man laver huller i et stykke papir og nummererede dem fra et til 100. Så vendte jeg dem om, og skrev et ord på hvert stykke. Så samlede jeg dem og lagde dem i en konvolut. Jeg tænkte, at det ville hun synes var sjovt.

Da hun var gået bort, så jeg i hendes personlige ejendele, hvor meget hun værdsatte de enkle budskaber, vi gav hinanden. Jeg så, at hun omhyggeligt havde klistret hvert

lille cirkelformet papirstykke op på et papirark. Jeg fandt ud af, at hun ikke blot havde opbevaret noterne, men hun havde lagt dem i beskyttende plastlommer, som var de en værdifuld skat. Der var kun én, som hun ikke lagde sammen med de andre. Den sidder stadig bag glasset på vores køkkenur. Der står: »Jeanene, det er på tide at fortælle dig, at jeg elsker dig.« Den hænger der stadig og minder mig om denne enestående datter af vor Fader i himlen.

Når jeg tænker tilbage på vores liv sammen, forstår jeg, at vi har været meget velsignet. Vi havde ingen skænderier eller uvenlige ord mellem os. Nu forstår jeg, at den velsignelse skyldes hende. Det var et resultat af hendes vil- lighed til at give, dele og aldrig tænke på sig selv. Senere i livet prøvede jeg at efterligne hendes eksempel. Jeg foreslår, at du gør det samme som ægte- mand og hustru i dit hjem.

Ægte kærlighed er en mageløs, stærk, evigtvarende kraft. Retskaffen kærlighed er grundlaget for et vellyk- ket ægteskab. Det er hovedårsagen til tilfredse, veludviklede børn. Hvem kan med rette måle den retskafne ind- flydelse af en mors kærlighed? Hvilke varige frugter kommer af de sandheds- frø, som en mor omhyggeligt sår og med kærlighed dyrker i den frugtbare jord, der er i et barns tillidsfulde sind og hjerte? I din egenskab af mor har

du fået guddommelige instinkter som en hjælp til at fornemme dit barns særlige talenter og enestående evner. Sammen med din ægtemand kan du nære, styrke og få disse karaktertræk til at blomstre.

Det er så udbytterigt at være gift. Ægteskabet er vidunderligt. Med tiden begynder man at tænke ens og få de samme ideer og indtryk. Der er tider, hvor man er ovenud lykkelig, tider, hvor man bliver testet og tider med prøvelser, men Herren vejleder en igennem alle disse udviklende ople- velse sammen.

En nat vågnede vores lille søn, Richard, grædende. Han havde et pro- blem med hjertet. Det hørte vi begge to. Normalt stod min hustru altid op for at tage sig af en grædende baby, men denne gang sagde jeg: »Nu skal jeg tage mig af ham.«

På grund af sit hjerteproblem ban- kede hans lille hjerte meget hurtigt, når han begyndte at græde. Så kom han til at kaste op og grise sengetøjet til. Den nat holdt jeg ham tæt ind til mig og for- søgte at berolige hans bankende hjerte og standse hans gråd, mens jeg skiftede tøj på ham og lagde nyt sengetøj på. Jeg holdt ham, indtil han faldt i søvn. Dengang vidste jeg ikke, at han blot nogle få måneder senere ville gå bort. Jeg vil altid huske følelsen af at holde ham i mine arme den nat.

Jeg husker også den dag, han døde. Da Jeanene og jeg kørte fra hospitalet, kørte vi ind til siden. Jeg holdt hende i mine arme. Vi græd begge lidt, men indså at på grund af de pagter, vi havde indgået i templet, ville vi få ham igen på den anden side af sløret. Det gjorde tabet af ham lidt lettere at acceptere.

Jeanenes venlighed lærte mig mange værdifulde ting. Jeg var så umoden, og hun var så discipline- ret og så åndelig. Ægteskab er en ideel ramme for at overvinde enhver

tendens til at være egoistisk eller selvcentreret. Jeg tror, at det er en af grundene til, at vi rådes til at blive gift tidligt i livet, så vi undgår at udvikle upassende karakteregenskaber, der kan være svære at ændre.

Jeg har ondt af enhver mand, som endnu ikke har truffet valget om at søge en evig ledsager, og mit hjerte græder over de søstre, som ikke har haft mulighed for at blive gift. Nogle føler sig måske ensomme og ikke værdsat og kan ikke se, hvordan det kan blive muligt for dem at få velsignelserne ved et ægteskab, børn eller egen familie. Alt er muligt for Herren, og han holder de løfter, han inspirerer sine profeter til at bekendtgøre. Evigheden er lang tid. Hav tro på de løfter og lev, så du er værdig til dem, således at Herren til sin tid kan opfylde dem i din tilværelse. Du vil med sikkerhed modtage hver eneste lovet velsignelse, som du er værdig til.

Tilgiv mig, at jeg taler om min dyrebare hustru Jeanene, men vi er en evig familie. Hun var altid så glad og lykkelig, og meget af det kom af at tjene andre. Skønt hun var meget syg, bad hun i sin morgenbøn, sin Fader i himlen om at lede hende til nogen, som hun kunne hjælpe. Denne oprigtige bøn blev opfyldt igen og igen. Manges byrde blev lettere, deres liv blev gjort lysere. Hun blev konstant velsignet for at være et redskab, som Herren brugte.

Jeg ved, hvad det vil sige at elske en datter af vor Fader i Himlen, som med ynde og hengivenhed fuldt ud levede op til en retscaffen kvindes feminine pragt. Jeg er sikker på, at når jeg engang ser hende igen på den anden side af sløret, vil vi opdage, at vi er endnu mere forelskede. Vi vil sætte endnu mere pris på hinanden efter at have tilbragt tid på hver sin side af sløret. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

Ældste D. Todd Christofferson
De Tolv Apostles Kvorum

»Alle dem, jeg elsker, revser og tugter jeg«

Selve oplevelsen af at blive irettesat kan forædle og forberede os på større åndelige privilegier.

Vor himmelske Fader er en Gud, der har høje forventninger. Hans forventninger til os blev udtrykt af hans søn Jesus Kristus med disse ord: »Derfor ønsker jeg, at I skal være fuldkomne, ligesom jeg, eller jeres Fader som er i himlen, er fuldkommen« (3 Ne 12:48). Han har til hensigt at gøre os hellige, så vi kan opnå »celestial herlighed« (L&P 88:22) og »bo i hans nærhed« (Moses 6:57). Han ved, hvad der kræves, så han har tilvebragt bud og pagter, Helligåndsgaven og vigtigst af alt hans elskede Søns forsoning og opstandelse for at gøre vores transformation mulig.

Med alt dette er Guds hensigt, at vi, hans børn, må blive i stand til at nyde den største glæde, at være sammen med ham for evigt og blive, som han er. For nogle år siden forklarede ældste Dallin H. Oaks: »Den endelige dom er ikke blot en evaluering af mængden af alle gode og onde gerninger – altså hvad vi har *gjort*. Det er en erkendelse af den endelige effekt af vore gerninger og tanker – altså hvad vi er *blevet*. Det er ikke nok for nogen blot at gøre tingene. Evangeliets befalinger, ordinancer og pagter er ikke en liste over indskud, vi skal foretage på en

himmelsk konto. Jesu Kristi evangelium er en plan, der viser os, hvordan vi bliver det, som vor himmelske Fader ønsker, at vi skal blive.«¹

Trist nok er der meget af den moderne kristendom, der ikke anerkender, at Gud stiller reelle krav til dem, der tror på ham. Man ser ham snarere som en butler, der »opfylder deres behov, når der bliver bedt om det«, eller som en terapeut, der har til opgave at hjælpe folk med at »få det bedre med sig selv.«² Det er et religiøst syn, som ikke »gør sig nogen forhåbning om at ændre liv.«³ »I modsætning til det,« som en forfatter skrev, »er den Gud, der er beskrevet i både de hebraiske og kristne skrifter, en, som ikke blot beder om hengivenhed, men om hele vores liv. Bibelens Gud beskæftiger sig med liv og død, ikke pænhed, og kræver ofre og ikke milde hvadend-isme.«⁴

Jeg vil gerne tale om en særlig holdning og praksis, som vi er nødt til at tage til os, dersom vi vil indfri vor himmelske Faders høje forventninger. Det er dette: Villighed til at acceptere og endog søge irettesættelse. Irettesættelse er altafgørende, hvis vi vil »være et fuldvoksnet menneske ... som kan